

Slepý hudobník

Elán

Šum morských vln,
smiech cudzincov,
z výkladných skriň,
svietia späť kulisy v nemotách.
Zvuk starých strún,
znie ulicou,
záhadný spleen,
bdie ti hneď, tu kdesi pri nohách.

Lem klobúka v ňom odolal,
prastarý plášť, čierna tvár, tmavé sklá má rám,
on ponúka, len skladieb pár,
padá si dážď, z neba dar, zateká do reklám.

R: Koľko slov je v jeho vráskach,
slepých slov, v korytách síz,
črepy snov o šťastných láskach,
v očiach tých zastretých, zrátať skús.

Keď hustý ston, sa unaví,
pod závažím svojich liet, svojich márných liet,
on pohľadom skúmavým,
sa zahľadí tam, kde nič niet, nič len prázdny svet.

R:
Na, na, na ...